

ДВАДЦЯТЬ ТРЕТІЙ РІК І ФІЛОСОФСЬКИЙ КАМІНЬ

Вже на поріг ступає двадцять третій,
Яким він буде важко відгадати,
Та в ньому теж багато перипетій –
Стабілізації не час чекати.

Складним він буде, треба готуватись,
Сприймати все, що слатиме нам доля,
Бо звикли вже давно не дивуватись
Що є, те й грать, не вибирати ролі.

Вже звикли Новий рік – давно не свято,
В календарі чергова дата лише,
Одна серед усіх, яких багато,
Пройде – вже не приклеїш чи допишеш.

То що ж, не святкувати, просто жити,
На перше січня не звертать уваги?
Свята минули й нікуди спішити,
Одні лиш будні, скінчились розваги?

Давайте щось цікаве пошукаєм,
Дивись – і двадцять третій чимсь відмітим,
Чим небудь, хоч поки ніхто не знає,
Даремно теж не хочеться сидіти!

А де шукати, щоб схопить ідею,
Свята пройдуть, а далі що робити,
Чи є універсальна панацея,
Якщо хто знає, просим поділитись.

І я ділюсь: по-перше, є дитина,
За неї несемо відповідальність,
Не згаймо ж вирішальної хвилини,
Дитина може втратити реальність.

Їй правильні б мотиви показати,
Ходить навчити вірними стежками,
Та ще від плевел зерна відділяти
І не шукати філософський камінь.

По-друге: був у школі культ учіння,
Давайте в двадцять третьому відновим
Цей культ та висадим його насіння,
І він засяє цвітом веселковим.

Алхімія сьогодні не на часі,
А камінь філософський не відкрити,
Дитину згубим, маймо на увазі,
Сидіти будем край розбитого корита.

В тривожні дні і потім в мирну пору,
Щоб наші діти мали перспективу,
Освіта мусить йти вперед і вгору,
Їх успіх буде лиш тоді можливим.

Дата написання вірша: 2023-01-02